

Archa úmluvy - příspěvek пан Гурьянов

Jelikož jsou mé „vzpomínky na ruštinu“ ještě mlhavější, než vzpomínky na světlé úrovni, jsem nucen použít elektronický překladatel Google. I když mu tímto vyslovuji poděkování, musím se omluvit autorovi a všem znalcům ruského jazyka, ale dělali jsme s Googlem, co jsme mohli, abychom Vám zprostředkovali překlad alespoň takto... Originál textu je na konci. -ZF-

Dotaz ZF:

Archa úmluvy byl zřejmě hmotný předmět, který obsahoval náboženské relikvie. Přisuzovala se mu však velká moc a síla. Když nebudeme zkoumat víru věřících v nadpozemské a zázračné, zůstane nám pořád možnost, že skutečně tento předmět mohl nějakou větší energii vyzařovat. Jestli vezmeme myšlenky z otázky Abdrushina Co je energie a tíže + nějaké myšlenky od p. Illiga, máme tu fakt, že i hmota má jádro z vyšší energie/druhu síly a v nadsázce bychom mohli nějaký předmět vhodného tvaru a materiálu chápat jako „potencionální jaderný reaktor“, i když jistě jiného druhu, než jsou ty dnešní...

Zevně působící síly tu historicky asi byly/působení mágů. Efezus-Hjalldar ovládal síly, které přemísťovaly velké předměty, vynálezy p.Viktora Schauberga, atd./, ale dnes je to pro nás velká neznámá...

Реаксе пан Гурьянов:

Pokud chápu vaši otázku, jde o to, zda by hrubý hmotný objekt mohl být zářičem mocné energie v hmotě Země.

Folmann (a další autoři, například Jan PALOUČEK) píše "Hmota tedy v žádném případě není mrtvá, zmrzlá hmota, ale je pro nás v nepřetržitém pohybu, protože její složky, elementární částice, se pohybují nepřetržitě." A nositelé těchto sil, kteří uvádějí vše do pohybu a udržují vše v pohybu, jsou nepředstavitelně malí, z hlediska energie jsou však kolosální duchovní částice, které se svými skořápkami „vtělují“ do hmotnosti a jsou znovu uvolněny po rozpadu hmoty nebo po rozpuštění skořápek.

V hrubé formě to lze pozorovat u radioaktivních prvků, které se od přírody postupně rozkládají. “

Z toho, co víme o dopadech radiace a „jaderných výbuchů“, lidé usuzují, že tato „kolosální energie“ by mohla vyvolat kolosální hrubé hmotné důsledky, jako je zničení hradeb a katastrofální dopady na nepřátelskou armádu. Pojdme se však na související jevy podívat podrobněji.

Znovu čteme ve Folmannovi: „V tomto případě se nejprve objeví tři typy záření, které se například uvolňují během rozpadu radia. Alfa paprsky nebo alfa částice byly definovány jako ionty helia a paprsky beta jsou elektrony, které jsou známé jako nosiče elektrické energie. Ale co jsou gama paprsky? Zvláště se liší od ostatních dvou typů záření v tom, že

se jedná o elektromagnetické vlny obrovské rychlosti a silné penetrace. Díky své extrémně tenké látce, která je mnohem lehčí než látka alfa a beta paprsků, gama paprsky procházejí i přes relativně silné vrstvy olova. Co se týče jejich kvality, gama paprsky jsou podobné povaze duchovního a závěr, že gama paprsky nejsou nic jiného než duchovní částice s vnějším pláštěm velmi lehké hmotnosti, je velmi sugestivní!“

Ale když mluvíme o penetrační schopnosti, pak se v jaderných reakcích (β -rozpad) objevují takové částice, jako jsou neutrina, která mohou procházet několik světelných roků olovem, aniž by s ním interagovaly (každou sekundu prochází místo na Zemi o ploše 1 cm² kolem 6 · 10 až 10 stupňů neutrin Slunce, ale jejich vliv na hmotu prakticky nijak nepociťujeme). To znamená, že neutrina jsou „blíže duchu“ než paprsky gama, soudě podle stupně interakce s hmotou.

Můžeme tedy dojít k závěru, že záření má na látku větší vliv, protože blíže k ní jsou škodlivé faktory „atomové“ bomby ještě hrubšího druhu.

Z „Přijaté v blízkosti“* je známo, že spolu s Ježíšem chodil Petr po vodě**, což lze přičíst pouze projevu vysoké moci. To však nebylo doprovázeno dalšími významnými událostmi hrubohmotnosti.

Dalším příkladem je Turínské plátno. Jeho interakce s přítomností vrozené síly změnila hrubé materiální vlastnosti (což bylo vyjádřeno v datování), ale nezničila je.

Je tedy docela možné, že samotná archa a její obsah měly zvláštní materiální vlastnosti, ale je nepravděpodobné, že by to byla viditelně hrubá hmota, zjevná pro jakoukoli osobu. Spíše stojí za to věnovat pozornost Folmannově úvaze „Kámen mudrců“:

"Mezi" novým jménem Imanuel" a "bílým kamenem" existuje nerozbitné pouto. Dlouho hledaný kámen moudrosti, bílý kámen není jen obrazem, ve skutečnosti existuje ve stvoření. Nachází se v nejvyšších sférách Stvoření a má vzhled zářícího krystalu. Rovněž odráží základní Zákony stvoření. Vychází z něj nejvyšší moudrost a síla, protože je úzce spojen se živou mocí Boží. Díky duchovnímu spojení záření s tímto „nebeským“ kamenem získává povolání speciální znalosti, které mu dávají klíč k pochopení dějů a tvoření ve Stvoření.

Avšak bez ohledu na duchovní spojení lidí se zářením bílého kamene se větve tohoto záření někdy a někde daleko od Zdroje, podaří kondenzovat v přírodě, a projevit se v podobě úžasně krásných obrazů. Koneckonců, přírodní entity, díky své službě Stvořiteli, vytvářejí ledové vzory úžasně krásy a samozřejmě jsou schopné tvořit krystal úplně podoby, jehož záření skrývá síly, které působí zvláštním způsobem. Dnes, ve věku atomů a záření, se tato myšlenka už nezdá být tak zvláštní. Možná přijde hodina, kdy se takový klenot najde.

С уважением,
GurSU

Editor:

*„Přijaté v blízkosti“ je poněkud zobecněné označení všeho, co napsali stoupenci Abd-ru-shina: „Vnímáno poblíž Abd-ru-shina, díky zvláštnímu daru někoho z povolaných“.

** Jedná se o Biblické výroky, které si těžko můžeme ověřit. Pokud vůbec byly vyřčeny, nevíme, zda se nejednalo o podobenství, symbolické obrazy, podobně, jako Biblický příběh o nasycení tisíců posluchačů Ježíše, několika rybami...

Originální text:

На сколько я понял ваш вопрос, то он о том, мог ли грубовещественный предмет быть излучателем Мощной Энергии в вещественности Земли.

У Фольманна(и других авторов, например Яна ПАЛОУЧЕКА) можно прочесть, что «Таким образом материя отнюдь не является мертвой застывшей массой, но пребывает в непрекращающемся, невидимом для нас движении, потому что ее компоненты, элементарные частицы, движутся непрерывно. А носители этих сил, которые приводят все в движение и поддерживают все в движении, это непостижимо малые, и, однако, с точки зрения энергии, колоссальные духовные частицы, которые со своими оболочками «инкарнированы» в вещественность и высвобождаются снова после разложения материи или после растворения оболочек. В огрубленной форме это можно наблюдать у радиоактивных элементов, которые от природы постепенно разлагаются»

Из того, что нам известно о действии радиации и «ядерных взрывов», люди делают вывод, что эта «колоссальная энергия» могла бы производить колоссальные грубовещественные последствия вроде разрушения крепостных стен и губительного действия на армию противника. Но давайте рассмотрим сопутствующие явления подробнее.

Опять же у Фольманна читаем: «При этом прежде всего появляются три типа излучения, которые, например, высвобождаются при распаде радия. Альфа-лучи или альфа-частицы были определены как ионы гелия, а Бета-лучи являются электронами, которые известны как носители электрической энергии. Но что такое Гамма-лучи? Они особо отличаются от двух других типов излучения тем, что являются электромагнитными волнами огромной скорости и сильной способности проникновения. Благодаря их чрезвычайно тонкой субстанции, которая значительно легче субстанции Альфа и Бета-лучей, Гамма-лучи проходят даже сквозь относительно толстые слои свинца. По своему качеству Гамма-лучи похожи на природу духовного и очень напрашивается заключение, что Гамма-лучи являются ничем иным, как духовными частицами с внешней оболочкой из совсем легкой вещественности!»

Но если говорить о проникающей способности, то в ядерных реакциях(β -распад) возникают такие частицы как нейтрино, которые могут пройти через несколько световых лет свинца, не взаимодействуя с ним(каждую секунду через площадку на Земле площадью в 1 см^2 проходит около $6 \cdot 10^{10}$ степени нейтрино, испущенных Солнцем, однако их влияние на вещество практически никак не ощущается). То есть нейтрино «ближе к духу», чем гамма-лучи, если судить по степени взаимодействия с веществом.

Таким образом можно сделать вывод, что радиация больше влияет на вещество, потому что ближе к нему, поражающие факторы «атомной» бомбы ещё более грубовещественного рода.

Из «Воспринятого Вблизи»* известно, что вместе с Иисусом Пётр ходил по воде, что можно отнести только к проявлению Высокой Силы. Но это не сопровождалось другими крупными грубовещественными событиями.

Другой пример — Туринская Плащаница. Её взаимодействие с присутствием Бессущностной Силы изменило грубовещественные свойства(что выразилось в датировке), но не разрушило её.

Поэтому вполне возможно, что сам Ковчег и его содержимое имели особые материальные свойства, но маловероятно, что это было зримо грубовещественно для любого человека. Скорее тут стоит обратить внимание на Доклад Фольманна «Камень Мудрости»:

«Между «новым именем Имануэль» и «белым камнем» существует нерушимая связь. Давно искомый камень мудрости, белый камень — это не просто образ, он реально существует в Творении. Он находится в высочайших сферах Творения и имеет вид излучающего и сияющего кристалла. В нём отражены и основные Законы Творения. Из него исходят Высшая мудрость и сила, поскольку он тесно связан с живой Божьей Силой. Благодаря духовной связи излучения с этим «небесным» камнем призванный обретает особое знание, дающее ему ключ к пониманию действия и прядения в Творении.

Однако независимо от духовной связи людей с излучениями белого камня, ответвлениям этого излучения иногда и где-то вдали от Источника удаётся уплотниться в природе и проявиться в виде удивительно красивых отображений. Ведь природные сущности, благодаря своему служению Творцу, создают ледяные узоры поразительной красоты и, безусловно, способны образовать кристалл законченной формы, излучение которого кроет в себе силы, воздействующие особым образом. Сегодня, в век атомов и излучений, эта мысль уже не кажется столь странной. Быть может, наступит тот час, когда такая драгоценность будет найдена».

*«Воспринятое вблизи» это несколько обобщенное обозначение всего, что записано последователями Абд-ру-шина: «Воспринято вблизи Абд-ру-шина благодаря особому дару одного из призванных к сему».

А вот эпизод когда Иисус зовет Петра, и тот выходит из лодки аналогичный библейскому, действительно сразу не нашел, хотя помню, что читал, и сильно удивлялся.

С уважением GurSU.